

Creștinismul este o Persoană!

Cum devine Hristos o realitate vie pentru suflet? - Walter Bligh Westcott

Creștinismul este o Persoană!

Verset călăuzitor: Galateni 2.20

Faptul că Hristos a trăit și a murit - aceste fapte istorice despre Hristos sunt general acceptate astăzi.

În ceea ce privește natura Persoanei Sale și valoarea vieții și a morții Sale, au existat întotdeauna numeroase și contradictorii speculații și controverse. Și totuși, puțini oameni se îndoiesc că El a trăit cu adevărat.

Oricât de importantă ar fi o personalitate istorică, ea nu-mi atinge inima și nici nu-mi trezește afecțiunea. Pot să le admir viețile și chiar să încerc să le imit, dar asta e tot.

Cu Hristos, însă, este altfel. Mii de oameni și-au dat viața pentru El și în acest moment zeci de mii de oameni Îl iubesc mai mult decât orice altceva. De ce? Pentru că El *trăiește* și pentru că El *iubește*. Cezar a murit, Mahomed a murit, Napoleon a murit, dar Isus este viu.

Trebuie să ținem cu tărie acest fapt important, dacă vrem ca Hristos să devină o realitate pentru sufletele noastre. Creștinismul nu este nici un crez, nici o colecție de zicale, ci o Persoană, pe care o cunoaștem și o iubim. Influența acestei Persoane este evidentă și astăzi în viețile schimbate ale oamenilor care s-au născut din nou.

Este uimitor, când te gândești că există astăzi mulți bărbați și multe femei ale căror vieți și căi sunt dirijate de o Persoană, pe care nu au văzut-o niciodată! Acest lucru ar fi total ireal și trist dacă acești oameni nu ar avea certitudinea, bazată pe dovezi demne de încredere, că această Persoană este reală, vie și puternică. Ei au dobândit această cunoaștere din cartea care vorbește despre El cu atâtea detalii și care le este interpretată de Duhul Sfânt, a cărui sarcină este de a-L face cunoscut pe Hristos.

Deci, cum devine Domnul Isus Hristos o realitate pentru mine? În același mod în care mulți oameni din țările păgâne au experimentat prețiozitatea și măreția Sa: inimile lor au fost cucerite, pentru că au crezut în relatarea despre măreția, dragostea și valoarea sângelui Său prețios. Niciodată înainte nu mai auziseră un asemenea mesaj, iar uimirea față de el le-a umplut sufletele. Să ne gândim măcar o dată la viața și la moartea, la învierea și la gloria Celui care a murit pentru noi; să ne gândim măcar o dată ca și cum acest adevăr ar fi complet nou pentru noi.

O singură propoziție este suficientă pentru a ne uimi și a ne atinge inimile:

| Galateni 2.20: Fiul lui Dumnezeu m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Veșnicia însăși nu ne va fi suficientă pentru a înțelege pe deplin ce înseamnă aceste cuvinte minunate. Dacă vrei ca Hristos să fie o realitate pentru sufletul tău, gândește-te mereu la aceste cuvinte - fie în timpul liber, fie în timpul serviciului. Și nu uita niciodată că El îi iubește pe ai Săi până la sfârșit (Ioan 13.1) și că El este același ieri, astăzi și în veci (Evrei 13.8) - *ieri*, când a murit pentru tine; *astăzi*, pentru că trăiește pentru tine; și *mâine*, când va veni să te ia la Sine și să te aibă cu El pentru totdeauna.

„Cine este acest «pe mine»?”, întreabă Martin Luther, referindu-se la versetul citat mai sus, Galateni 2.20. El spune în continuare:

Creștinismul este o Persoană!

Hristos S-a dat pe Sine Însuși pentru mine, da, pentru mine, care sunt un păcătos atât de nenorocit și de mizerabil. Spune „pe mine” cu toată puterea ta și întipărește acest cuvânt „pe mine” - căci cuvântul este scris pentru tine -, întipărește de neșters acest cuvânt „pe mine” în inima ta și vei avea Evanghelia lui Hristos¹.

Pentru ca Hristos să devină o realitate pentru sufletul meu, trebuie să fiu sigur că eu sunt o realitate pentru El. Cu alte cuvinte, că El are un interes personal pentru mine - în mântuirea mea, în căile mele, în slujirea mea. Când mă gândesc astfel, nu mă voi umple de gândul că eu însumi sunt important, ci inima mea va fi plină de laudă pentru Hristos, care, deși este atât de mare și de glorios, S-a coborât chiar să mă observe, să mă iubească și să moară pentru mine.

De asemenea, este foarte util dacă îmi fac un obicei din a încredința Domnului Isus Hristos tot ceea ce mă preocupă. Nimic nu este prea mic, pe care nu I l-aș putea spune, și nimeni nu este atât de adevărat, atât de înțelept, atât de iubitor ca El.

Nu mai este nevoie să spun că fără Duhul Sfânt nu pot avea relații cu Hristos și nici nu pot experimenta prezența Lui. De aceea este atât de important să nu-L întristez pe Duhul Sfânt care locuiește în mine (Efeseni 4.30). Când păcătuiesc, o umbră cade imediat asupra duhului meu și Domnul Se retrage. Dar dacă vreau să fiu restabilit, trebuie să-mi mărturisesc păcatul, căci este scris: „Fără sfințenie nimeni nu-L va vedea pe Domnul” (Evrei 12.14).

Neglijarea rugăciunii; citirea Bibliei doar cu superficialitate și nepăsare; lenevirea în slujire sau o activitate excesivă; un duh sectar sau de amărăciune; tolerarea obiceiurilor proaste; o gândire lumească - acestea sunt câteva lucruri care Îl îndepărtează pe Hristos de inima pe care El dorește să o sature. Și totuși, următoarele sunt adevărate:

*Dacă norii îmi întunecă vederea,
și e întuneric în jurul meu,
totuși claritatea Ta strălucește pentru mine;
Dragostea Ta, Doamne, mă poartă.²*

În legătură cu întrebarea noastră despre modul în care Hristos devine o realitate pentru sufletele noastre, trebuie subliniat că un lucru este indispensabil: dacă Hristos trebuie să devină o realitate pentru mine, atunci *trebuie* să fiu mult timp *singur* cu El. Închinarea, părtășia credincioșilor, adunările generale pentru rugăciune sau închinare - niciuna dintre acestea nu poate înlocui timpul de liniște, în care Domnul Însuși îmi vorbește așa cum nimeni altcineva nu poate.

Titlul original în limba engleză: „How may Christ become a living Reality to the Soul?”
în *Scripture Truth*, vol. 1, 1909, pag. 46–47.

---

¹ Nota traducătorului: Tradus din limba engleză. Compară cu următorul comentariu al lui Luther la Galateni 2.20: Cine este acest „pe mine”? Eu, un păcătos pierdut, sunt atât de iubit de Fiul lui Dumnezeu, încât S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. [...] Citește, deci, cu mare accent aceste cuvinte „pe mine”, „pentru mine”, și obișnuiește-te să înțelegi acest „pe mine” cu o anumită credință și să-l aplici la tine însuși. (Hermann Kleinknecht, editor, *D. Martin Luthers Epistel-Auslegung*, vol. 4: Der Galaterbrief, Göttingen [Vandenhoeck & Ruprecht]² 1987; citat din paragrafele 296 și 299.)

² Nota traducătorului: Din cântarea „Unwandelbare Liebe” din *Geistliche Gesänge*, Zürich (Müller-Kersting) 1948. Autorul citează în textul său din cântarea „O Lord, Thy Love's unbounded” de J.N. Darby (1800-1882): Still sweet 'tis to discover, | if clouds have dimmed my sight, | when passed, Eternal Lover, | towards me, as e'er, Thou'rt bright.